

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/5/2017
Identifikačné číslo spisu: 3016200043
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3016200043.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobkyne Okresnej prokuratúry Trenčín, Bernolákova 2, 912 50 Trenčín, proti žalovanému Okresnému úradu Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie, Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, za účasti (sťažovateľ): Peter Surovský, 913 04 Chocholná-Velčice 172, IČO: 17 657 610, zastúpený: Dr. Miroslav Králik, advokát, Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OSZP3-2014/023964-005 TBD zo dňa 7. októbra 2014, o kasačnej sťažnosti príbratého účastníka proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/18/2016-47 zo dňa 11. októbra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/18/2016-47 zo dňa 11. októbra 2016 z a m i e t a.
Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Okresný úrad Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie, rozhodnutím č. OU-TN-OSZP3-2014/023964-005 TBD zo dňa 07.10.2014 uložil príbratému účastníkovi podľa § 78 ods. 2 písm. c) zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o odpadoch“) pokutu 650 € za porušenie ustanovenia § 18 ods. 4 písm. a) zákona o odpadoch, pretože uložil stavebné odpady na iné miesto ako na miesto na to určené v súlade so zákonom o odpadoch, a to na pozemok na parcele E 2-273/102 v katastri obce X., ktorej vlastníkom je obec X.. Zároveň mu nariadil podľa § 79 ods. 3 a § 19 ods. 1 písm. l) zákona o odpadoch vykonať opatrenia na nápravu, teda povinnosť spočívajúcu v odstránení ním nelegálne uloženého odpadu, a to v lehote do 31.05.2015.

2. Preskúmané rozhodnutie bolo napadnuté protestom prokurátora č. Pd 276/15/3309-8 zo dňa

25.09.2015, ktorým sa domáhal jeho zrušenia. Žalovaný podaný protest predložil na rozhodnutie svojmu nadriadenému orgánu, Okresnému úradu Trenčín, odbor opravných prostriedkov, ktorý rozhodnutím č. OU-TN-OOP3-2015/029409-003 Kom zo dňa 28.10.2015 protestu prokurátora nevyhovel. Uvedené rozhodnutie odôvodnili tým, že žalovaný ako prvostupňový orgán nemal zákonnú povinnosť zisťovať rozsah reálnych nákladov na odstránenie nelegálnej skládky. Zdôraznil, že príslušné ustanovenia Trestného zákona neupravujú možnosť uloženia opatrení na nápravu. Dodatočne preukázané náklady na odstránenie nelegálnej skládky fakturované vo výške 2.365 € nepreukazujú, že došlo k ekologickej ujme na životnom prostredí.

3. Z obsahu vyšetrovacieho spisu Obvodného oddelenia PZ Trenčín ČVS: ORP-1000/TN-TN-2014 vyplýva, že uznesením ČVS: ORP-1000/TN-TN-2014 zo dňa 18.09.2014 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že neznámy páchatel' v presne nezistenom čase do dňa 20.06.2014 v k. ú. obce X. na parcele registra „E“ č. 273/102 vlastníka obec X. vytvoril nelegálnu skládku stavebného odpadu, na ktorú uložil stavebnú suť a drevený odpad zo stavby v minimálne malom rozsahu, čím vytvoril nelegálnu skládku a v rozpore s § 18 ods. 3 písm. a) zákona o odpadoch uložil odpad na inom mieste ako na mieste na to určenom, a tým neoprávnenne nakladal s odpadom v malom rozsahu.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 191 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OU-TN-OSZP3-2014/023964-005 TBD zo dňa 07.10.2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že preskúmané rozhodnutie žalovaného a jeho postup nie je v súlade so zákonom pre nesprávne právne posúdenie veci, následkom čoho vo veci rozhodoval orgán, ktorý na to zo zákona nebol oprávnený.

6. Predmetom sporu medzi účastníkmi bola otázka právneho posúdenia protiprávneho konania pribratého účastníka a s tým spojená otázka právomoci žalovaného vo veci konať a rozhodnúť. V danom prípade došlo ku konkurencii, stretu úvah, akú právnu úpravu použiť na skutok, ktorý bol predmetom administratívneho konania. Pri riešení otázky či protiprávne konanie je možné posúdiť podľa predpisov správneho práva ako správny delikt alebo podľa predpisov trestného práva ako trestný delikt (čin) treba podľa názoru krajského súdu zásadne vychádzať z predpokladu, že každé protiprávne konanie je potrebné prioritne podriaďiť pod tú právnu úpravu, ktorá postihuje najzávažnejšiu formu protispoločenského konania. Aj keď delenie deliktov trestnej povahy na správne delikty a trestné delikty je prejavom vôle zákonodarcu, rozhodujúcim kritériom, ktoré viedlo k ich rozlíšeniu, je miera významu chránených spoločenských vzťahov a záujmov. Z uvedeného teoretického výkladu následne podľa názoru krajského súdu vyplýva, že pri vyvodzovaní zodpovednosti za protiprávne konanie je potrebné každý takýto skutok posúdiť podľa všetkých zákonných ustanovení či už správneho alebo trestného práva, ktorého znaky prejednávané konanie môže napĺňať. Preto ak vo veci konajúci orgán verejnej správy dospeje k záveru, že záujmové konanie je predmetom úprav rozdielnych oblastí práva, prednosť má vždy tá právna úprava, právna kvalifikácia, ktorá vystihuje skutkovú podstatu najzávažnejšej formy tohto konania.

7. V prejednávanom prípade bolo žalovanému ako orgánu verejnej správy zrejmé, že konanie pribratého účastníka napĺňa znaky správneho deliktu. Ako vyplynulo z oznámenia Slovenskej inšpekcie životného prostredia zo dňa 20.08.2014, ktorý bol doručený aj žalovanému, podnet bol zaslaný aj na Okresnú prokuratúru v Trenčíne. Samotný tento fakt mal byť podľa názoru krajského súdu legitímnym dôvodom, aby žalovaný, a to aj v súčinnosti s inými štátnymi orgánmi posúdil sporné konanie aj z pohľadu možného naplnenia znakov skutkovej podstaty niektorého trestného činu, konkrétne podľa § 302 Trestného zákona.

8. S poukazom na uvedené bolo preto podľa názoru krajského súdu povinnosťou žalovaného náležite

ustáliť skutkový stav veci tak, aby bolo možné dať odpoveď aj na otázku, či existuje aspoň podozrenie zo spáchania trestného činu.

9. Z podkladov obstaraných žalovaným bolo už na prvý pohľad zrejme neoprávnené nakladanie s odpadmi zo strany pribratého účastníka. Pokiaľ ide o ďalší znak skutkovej podstaty do úvahy pripadajúceho trestného činu podľa § 302 Trestného zákona, a to v podobe aspoň malého rozsahu, pre jeho určenie je rozhodujúce výkladové pravidlo podľa § 124 ods. 3 Trestného zákona. V súlade s výslovným znením tohto ustanovenia je jedným zo zákonných kritérií na stanovenie rozsahu predmetného trestného činu aj cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené. Krajský súd bol preto toho názoru, že žalovaný v rámci náležiteho ustálenia skutkového stavu mal a bol povinný, a to prípadne aj v spolupráci s inými subjektmi, zistiť výšku nákladov na obnovenie pôvodného stavu. Až po objasnení tejto rozhodnej skutočnosti mohol prvostupňový správny orgán zaujať predbežné stanovisko (podozrenie), či konaním pribratého účastníka mohol byť spáchaný správny delikt alebo aj trestný čin.

10. S prihliadnutím na konkrétne skutkové okolnosti prípadu, ktoré s najväčšou pravdepodobnosťou už v čase konania správneho orgánu mohli pri náležitom postupe žalovaného nasvedčovať spáchaniu skutku aspoň v malom rozsahu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona), keď bolo rozumné predpokladať náklady na obnovenie pôvodného stavu vo výške presahujúcej sumu 266 €, čo aj bolo dodatočne potvrdené odborným vyjadrením spoločnosti ERSON RECYCLING, s.r.o., by mohol žalovaný dospieť k dôvodnému podozreniu zo spáchania trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi minimálne podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona.

11. Vychádzajúc z výslovnej právomoci orgánov činných v trestnom konaní ako jediných oprávnených orgánov štátu odhaľovať a objasňovať trestné činy bol žalovaný podľa názoru krajského súdu povinný následne postúpiť predmetnú vec na konanie a rozhodnutie polícii alebo prokuratúre. Nakoľko za daných okolností však žalovaný ako správny orgán vydal rozhodnutie vo veci, svojím postupom a rozhodnutím prekročil svoju zákonnú právomoc byť vo veci činný. Z tohto dôvodu tak napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, trpia závažnou vadou, keď vo veci konal a rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený.

12. Postúpeniu veci orgánom činným v trestnom konaní podľa názoru krajského súdu nebráni ani účel správneho konania sledujúci obnovenie pôvodného stavu cestou uloženia opatrenia na nápravu. Do úvahy pripadajúca možná trestnoprávna zodpovednosť pribratého účastníka nie je podmienená vznikom následku, t. j. majetkovej alebo ekologickej ujmy. V danom prípade však majetkovú ujmu (škodu) prezentujú náklady na obnovenie pôvodného stavu. Pri rozhodovaní o škode v tzv. adhéznom konaní sú orgány činné v trestnom konaní, alebo aj súd povinné aplikovať hmotnoprávne ustanovenia príslušných právnych predpisov. V najvšeobecnejšej rovine je ním Občiansky zákonník, ktorý v § 442 ods. 3 umožňuje nahradiť škodu uvedením do predošlého stavu. Preto aj prípadné riešenie veci prostriedkami trestného práva nebráni, aby pribratému účastníkovi bola uložená povinnosť obnoviť pôvodný stav veci odstránením nelegálne uloženého odpadu.

13. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, keď krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného nie je v súlade so zákonom, krajský súd podľa § 191 ods. 1 písm. b) S.s.p. napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 S.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní úspech mal, nárok na náhradu trov konania priznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

15. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ (pribratý účastník) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu nedostatku procesnej subjektivity žalobcu, nedostatku procesnej spôsobilosti žalobcu a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že Okresná prokuratúra Trenčín nedisponuje procesnou subjektivitou a procesnou spôsobilosťou, a preto mal krajský súd konanie zastaviť, keďže ide o neodstrániteľný nedostatok podmienok konania.

17. Sťažovateľ považuje rozhodnutie krajského súdu za nesprávne najmä v tom, že právomoc rozhodovať o správnom delikte je daná okresnému úradu zákonom o odpadoch a Správnym poriadkom, že posudzovanie skutku ako trestného činu nie je v právomoci okresného úradu, a preto nemohol okresný úrad konanie o správnom delikte zastaviť na základe predbežnej domnienky, že skutok je trestným činom a že okresný úrad nemá právomoc postúpiť vec patriacu do jeho kompetencie inému orgánu a v prípade nedostatku právomoci môže vec postúpiť inému správne orgánu, ale nie prokuratúre alebo polícii.

18. Na základe uvedeného navrhol, aby kasačný súd rozhodol tak, že rozsudok krajského súdu zruší a konanie zastaví.

19. Žalobkyňa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že kasačné námietky nie sú dôvodné, a preto navrhla kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

20. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.04.2018 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

21. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty sťažovateľovi, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie žalovaného o nevyhovení protestu prokurátora, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalobkyňou, žalovaným správne orgánom, ako aj sťažovateľom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o odpadoch každý je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať v súlade s týmto zákonom; ten, komu vyplývajú z rozhodnutia alebo povolenia vydaného na základe tohto zákona povinnosti, je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať aj v súlade s týmto rozhodnutím alebo povolením.

Podľa § 18 ods. 4 písm. a) zákona o odpadoch zakazuje sa uložiť alebo ponechať odpad na inom mieste ako na mieste na to určenom v súlade s týmto zákonom.

Podľa § 19 ods. 1 zákona o odpadoch držiteľ odpadu je povinný vykonať opatrenia na nápravu uložené orgánom štátneho dozoru v odpadovom hospodárstve (§ 79 ods. 3).

Podľa § 71 zákona o odpadoch okresný úrad vo veciach štátnej správy odpadového hospodárstva

k) ukladá pokuty (§ 78 a 80),

n) rozhoduje v správnom konaní v prvom stupni vo veciach podľa tohto zákona a dáva vyjadrenia s výnimkou vecí patriacich iným orgánom štátnej správy odpadového hospodárstva.

Podľa § 74 ods. 1 zákona o odpadoch ak nie je v tomto zákone výslovne ustanovené inak, na konanie sa podľa tohto zákona vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 78 ods. 2 písm. c) zákona o odpadoch pokutu od 600 eur do 16 596,95 eura uloží príslušný

orgán štátnej správy odpadového hospodárstva právnickej osobe alebo fyzickej osobe-podnikateľovi, ktorá uloží alebo zneškodní odpad v rozpore s § 18 ods. 4 písm. a) až c).

Podľa § 79 ods. 3 zákona o odpadoch orgán štátnej správy odpadového hospodárstva môže v rozhodnutí o uložení pokuty povinnému súčasne uložiť, aby v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania, za ktoré mu bola pokuta uložená. Ak povinný v určenej lehote tieto opatrenia nevykoná, môže mu orgán štátnej správy odpadového hospodárstva uložiť ďalšiu pokutu až do dvojnásobku hornej hranice pokuty ustanovenej týmto zákonom.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 124 ods. 3 Trestného zákona pri trestných činoch proti životnému prostrediu sa škodou rozumie súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, pričom majetková škoda v sebe zahrnuje aj náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu. Pri trestnom čine neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 rozsahom činu sa rozumie cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje, vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá, a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené.

Podľa § 131 ods. 2 Trestného zákona za nakladanie s odpadmi sa na účely tohto zákona považuje zber, preprava, vývoz, dovoz, zhodnocovanie, zneškodňovanie a ukladanie odpadov.

Podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona kto nakladá s odpadmi v malom rozsahu v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 302 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo väčšom rozsahu.

Podľa § 302 ods. 3 Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v značnom rozsahu.

22. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa nie sú dôvodné.

23. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, ako aj žalobkyne, že preskúmané rozhodnutie a postup žalovaného nie je v súlade so zákonom pre nesprávne právne posúdenie veci, čoho následkom bolo, že vo veci rozhodoval orgán, ktorý na to nebol oprávnený.

24. V danom prípade došlo ku konkurencii, ktorú právnu úpravu použiť, na protiprávne konanie sťažovateľa. Pri riešení otázky či protiprávne konanie sťažovateľa je možné posúdiť podľa predpisov správneho práva ako správny delikt alebo podľa predpisov trestného práva ako trestný čin je potrebné podľa názoru kasačného súdu zásadne vychádzať z predpokladu, že každé protiprávne konanie je potrebné prioritne podriadiť pod tú právnu úpravu, ktorá postihuje najzávažnejšiu formu protispoločenského konania. Pri vyvodzovaní zodpovednosti za protiprávne konanie je potrebné každý takýto skutok posúdiť podľa všetkých zákonných ustanovení či už správneho alebo trestného práva, ktorého znaky môže konanie napĺňať. Preto ak vo veci konajúci orgán dospeje k záveru, že spáchaný skutok je predmetom úprav rozdielných oblastí práva, prednosť má vždy tá právna úprava, právna kvalifikácia, ktorá vystihuje skutkovú podstatu najzávažnejšej formy tohto konania.

25. Žalovaný po tom, čo začal vo veci konať, mal najneskôr pred vydaním meritórneho rozhodnutia vo veci dôsledne preskúmať a zobrať do úvahy rozsah reálnych nákladov, v akom je možné nelegálnu skládku odstrániť. V administratívnom spise je zabezpečené odborné vyjadrenie od spoločnosti ERSON RECYCLING, z ktorého vyplynulo, že celkové finančné náklady na odstránenie nelegálnej skládky predstavujú sumu vo výške 2.365 €. Sťažovateľ však odstránil nelegálnu skládku na vlastné náklady až v celkovej sume vo výške 3.332,60 €. V prípade dodržania náležitého postupu však mohol žalovaný

dospieť na základe uvedeného k dôvodnému podozreniu zo spáchania trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona.

26. Kasačný súd k veci ďalej dodáva, že aj napriek odstráneniu predmetnej skládky sťažovateľom, sa na takéto protiprávne konanie, ktoré naplňa všetky formálne znaky trestného činu, účinná ľútosť v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona, nevzťahuje.

27. Ku kasačným námietkam sťažovateľa týkajúcich sa procesnej subjektivity a procesnej spôsobilosti žalobkyne kasačný súd uvádza, že nie sú dôvodné. V uvedenom prípade bola žaloba riadne podpísaná okresným prokurátorom, ktorý je funkčne a služobne zaradený v rámci okresnej prokuratúry, podpisová položka predmetnej žaloby bola zrozumiteľná a je vo veci zrejmé, kto predmetnú žalobu podal a v akej štátnej inštitúcii je táto osoba zaradená. Zároveň kasačný súd poukazuje na § 46 ods. 6 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, z ktorého je zrejmé, že vo veci podal žalobu príslušný prokurátor.

28. Kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj kasačnú námietku týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia. Z dôvodu absencie vecnej príslušnosti akéhokoľvek správneho orgánu danú vec prejednať a rozhodnúť, je potrebné predmetné konanie zastaviť a následne vec z týchto dôvodov postúpiť na konanie príslušným orgánom činným v trestnom konaní, ktoré už v súčasnosti vykonávajú trestné stíhanie v danej veci. Iba tieto orgány sú totiž oprávnené posúdiť otázku, či predmetný skutok je alebo nie je trestným činom.

29. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

30. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a zároveň žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 170 písm. c) S. s. p.

31. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.